

Les 10 Wereldfeesten (vervolg)

Uit het dagboek van een kind

(Nederland, 5 mei 1945)

Vandaag is een heel bijzondere dag! Vanmorgen werd ik wakker van lawaai in onze straat.

Toen ik voorzichtig tussen de gordijnen door naar buiten keek, zag ik Duitse soldaten. Ik schrok. Ik dacht weer aan de dag dat ze mijn vader meegenomen hadden. Kwamen ze weer iemand ophalen? Maar ze trokken voorbij.

Ik zag dat de soldaten koffers en tassen droegen. Later kwam de buurvrouw vertellen dat alle Duitse soldaten ervandoor gingen. Op de vlucht voor de Engelsen en de Amerikanen. Ze zei dat de oorlog bijna voorbij was! Ik kon dat niet geloven. Hoelang hadden we niet naar deze dag uitgekeken?

's Middags heerste er een opgewonden stemming op straat. Iemand had gehoord dat er al Amerikaanse tanks aan de rand van de stad waren. Zou het dan toch waar zijn? Plotseling werd bij de overburen een raam opengegooid. De buurman zwaaide de Nederlandse vlag naar buiten en schreeuwde dat de oorlog voorbij was. Hij had het zojuist op de radio gehoord. De Duitsers hadden zich overgegeven! Lachend en huilend vielen we elkaar in de armen. Het duurde niet lang of de straat hing vol met vlaggen en oranje wimpels.

Later trokken we met zijn allen naar de Hoofdstraat. Urenlang keken we naar de tanks en jeeps van de Amerikanen. Ze waren met vlaggen en bloemen versierd. Het was een geweldige belevenis! De mensen dansten en zongen en de soldaten deelden chocolade en sigaretten uit.

Maar vanavond huilde mijn moeder. Ze had een foto van mijn vader in haar hand. Ik huilde zachtjes met haar mee.

Uit het dagboek van een kind

(Nederland, 5 mei 20 ...)

Vandaag is het Bevrijdingsdag. Ik had vrij van school. Maar mijn buurjongen, die op een andere school zit, had geen vrij. Dat vind ik raar. Vrijheid is belangrijk, hoorden we in een tv-programma. Waarom had vandaag dan niet iedereen vrij? Oma was er. Zij heeft de Bevrijding zelf meegemaakt. Ze was toen net zo oud als ik nu. Ze weet nog precies wat ze op 5 mei 1945 allemaal gedaan en gezien heeft. Ze vertelde van de angst en de onzekerheid. En dat bijna alle mensen huilden toen ze hoorden dat de oorlog echt voorbij was. Ze huilden van blijdschap, maar ook van verdriet. Veel mensen hadden in de oorlog familieleden, vrienden en kennissen verloren.

De vader van oma, mijn overgrootvader dus, was door Duitse soldaten opgepakt. Hij werd naar Duitsland gestuurd om in een fabriek te werken. Pas twee maanden na de Bevrijding kwam hij weer thuis. Al die tijd wisten oma en haar moeder niet of hij nog leefde.

Vanavond zijn we naar het bevrijdingsconcert van de fanfare geweest. Op het einde werd het Wilhelmus gespeeld. Iedereen ging staan en zong mee. Ik zag dat oma tijdens het zingen van het volkslied tranen in haar ogen had.

O ja, vanmiddag had ik ook nog met Mark afgesproken. We hebben even met zijn nieuwe computer gespeeld en daarna zijn we naar het veldje achter de school geweest.